

وزرای کار و آموزش و کارگر و معلم

محمد داوری

«روشن بود که برداشتن او یا هر وزیر دیگری برای دولت آقای ریسی هزینه سیاسی خواهد داشت که پرداخت چنین هزینه‌ای نیازمند شجاعت سیاسی است و به‌طور قطع این اتفاق می‌تواند برای چند وزیر بی‌تجربه و کم‌اثر دیگر نیز رخ دهد و باید هزینه سیاسی این تغییرات را کم کرد، زیرا هیچ نیروی اصلاح‌طلبی خواهان شکست این دولت نیست، موفقیت آن خواست همگانی است، ولی این موفقیت یا شکست بیش از همه به دست خودشان است. باید افراد و نیروهای متوهم را که جز زیان اثر دیگری ندارند، تغییر دهند. امور کشور و اقتصاد آن محل کارآموزی یا آزمون و خطای افراد متوهم نیست.» این بخشی از یادداشت آقای عباس عیدی در روزنامه اعتماد است که دیروز در واکنش به استعفای وزیر کار، رفاه و تامین اجتماعی نوشته است و به صراحت ضمن استقبال از استعفا یا برکناری این وزیر به رییس دولت سیزدهم پیشنهاد کرده است که نگران تغییر و اصلاح تیم مدیریتی خود نباشد چرا که هزینه استمرار حضور افراد ناکارآمد بیشتر از هزینه تغییر و اصلاح یا استعفا خواهد بود. وی ابراز امیدواری کرده است که به‌طور قطع این اتفاق می‌تواند برای چند وزیر بی‌تجربه و کم‌اثر دیگر نیز رخ دهد. شاید در میان خوانندگان یادداشت آقای عیدی بیش از همه معلمان هستند که انتظار دارند پس از يك سال اعتراض و مطالبه‌گری صدایشان شنیده شود و وزیر بعدی آقای یوسف نوری وزیر آموزش و پرورش باشد وزیری که به عنوان سومین گزینه معرفی شده و پس از اعتراض و مخالفت‌های فرهنگیان با گزینه‌های قبلی و حتی سکوت همراه با نگرانی و اعتراض برخی از فعالان به سومین گزینه معرفی بر کرسی مدیریت بزرگ‌ترین وزارتخانه دولت نشست اما نه تنها انتظارات را برآورده نساخت بلکه بیشتر بر نارضایتی و ناامیدی دامن زد.

اگر با شنیدن خبر استعفا یا برکناری وزیر کار انگشت اشاره به سمت وزیر آموزش و پرورش نشانه رود بیجا نیست چرا که کار و آموزش دو موضوع حیاتی و از مهم‌ترین مطالبات مردم است و اشتغال و تحصیل دو مقوله مهم هر فردی است که وارد عرصه اجتماع می‌شود. دانش‌آموزان به

ویژه با ورود به پایه دهم و تعیین رشته تحصیلی در متوسطه دوم با چشم‌انداز شغلی دست به انتخاب می‌زنند و حتی از علاقه خود به نفع تضمین شغلی چشم‌پوشی می‌کنند و در مشاوره‌هایی که می‌گیرند نخستین و مهم‌ترین پرسش آنها برای انتخاب رشته این است که آیا این رشته آینده شغلی مناسبی دارد یا نه؟ دانش‌آموز امروز دانشجو و کارگر فردا است و شاغل امروز بازنشسته فردا است لذا بحرانی بودن وضعیت کارگران و تامین نشدن رفاه شاغلان و بازنشستگان بیم و نگرانی را در دل میلیون‌ها کودک و نوجوانی که چشم به آینده شغلی مطمئن دوخته‌اند ایجاد می‌کند، بیم و نگرانی که سرمایه انسانی را نشانه می‌گیرد و فردای این مرز و بوم را تیره و تار می‌نماید. بی‌تردید وزرای کار و آموزش و پرورش و دو صنف کارگر و معلم آینده تمام‌نمای اوضاع کشور خواهند بود. وقتی صدای کارگران و معلمان بلند است وقتی ناراضایتی شغلی کارگران و معلمان کاسه صبرشان را لبریز نموده است کمترین کاری که می‌شود رییس دولت انجام دهد تجدیدنظر در مدیریت مجموعه‌هایی است که این صداها را یا نمی‌شنوند یا توان پاسخگویی به مطالبات را ندارند لذا امید است صدای معلمان معترض هم شنیده شود و مطالبات آنان نیز پاسخ داده شود تا در مسیر مطالبه ملی یعنی برخورداری از يك نظام آموزشی کارآمد گام‌هایی برداشته شود و در این شرایط ناامیدکننده روزه‌های آمیدی گشوده شود.

□□□□□□ □□□□□□ 28 □□□□□□ 1401 □□□□□□